

Hasbi Denemeler

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

tilki@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Esra Nur Yıldırım

Sayfa Tasarım: Senem Yıldırım

Kapak Tasarım: Senem Yıldırım

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Eylül 2025

ISBN: 978-625-5896-92-6

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

HASBİ DENEMELER

Recep Yıldırım

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“Ufkumu açan ve hayran kaldığım Frezya çiçeğine ithafen”

İÇİNDEKİLER

İSLAM MARKALI GÖZLÜKLE TEMAŞA	10
ZİKİR, DUA VE HUZUR İLİŞKİSİ.....	13
İNSANIN MANEVİ KATALİZÖRLERİ: ÜMİT VE KORKU İLE BU DUYGULARIN DENGESİ.....	22
İMAN PENCERESİNDEN MÜCADELE RUHUNA BAKIŞ.....	29
GÜNAHLARIN İNSAN ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ.....	36
İNSANIN İÇİNDEKİ ÇÖL OLAN NEFİS NASIL TERBİYE EDİLMELİ?	40
MANEVİ KONDİSYON NASIL ELDE EDİLİR?	48
NAMAZIN ÖNEMİNE DAİR	52
İLİM, MÜSLÜMAN'IN YİTİK MALIDIR.....	60
İLAHİ MESAJLARI TAŞIYANLARIN, NEBİLERİN GÖNDERİLME SEBEPLERİ.....	67
İMTİHAN: HAYATIN GERÇEK AMACI.....	75
TESLİMİYET VE KADERE İMAN CİHETİNDEN BİR BAKIŞ	81
TESLİMİYET: KABULLENİŞ DEĞİL, GÜVENDİR.....	88
ALLAH'IN ADALETİ VE MERHAMETİ: KUDRETİN, ŞEFKATİN VE HİKMETİN SONSUZ DENGESİ.....	92
İNSANA BAHŞEDİLEN İLAHİ DUYGU: MERHAMET	97

YALAN VE DÜRÜSTLÜK.....	103
RIZIK	107
CÖMERTLİK VE CİMRİLİK KAVRAMLARINA MUKAYESELİ BAKIŞ	115
İSLAM'DA KADININ YERİ VE ÖNEMİ	120
YALNIZLIK	124
BÜKÜLEN ZAMAN DÜZLEMİNDE: ASHAB-I KEHF VE GÜNÜMÜZÜN MAĞARASI	134

İSLAM MARKALI GÖZLÜKLE TEMAŞA

Hayat, koca bir tren gibi akıp giderken önümüzden; bizler o treni seyreden yolcular gibiyiz. Herkes kendi gözlüğüyle bakar: Kimi bulanık görür, kimi berrak...

Kimi sadece yansımalarla oyalanır, kimi derinliklere inmeye cesaret eder. Ben ise, yüreğimin penceresine İslam markalı bir gözlük takıyorum. Çünkü bu gözlük, yalnız gözleri değil, gönlü de görmeye çağırır.

Bu gözlükle bakınca dünya bir oyun değil, bir emanet gibi görünür. Dağlar sessizce secde eder, rüzgâr bile zikrini fısıldar. İnsan sadece et ve kemik değil; sorumlu, düşünen, hisseden bir yolcudur. Bu gözlükle her varlık, Rabb'inin izini taşır; her olay, bir hikmetin işaretidir.

Adaleti ararken teraziyi şaşırırmazsın mesela... Güçlünün değil, haklının yanında durursun. Kalplerin rengini gözlerin rengiyle karıştırmaz, insanı dışıyla değil, içindeki takvayla ölçersin.

Çünkü bu gözlükte ölçü, "En güzel olanın kim olduğu" değil, en güzel davrananın kim olduğudur.

Yolda bir karıncayı bile ezerken iki kez düşünürsün. Çünkü bilirsin ki İslam gözlüğü sadece insanlara değil; toprağa, yaprağa,

hayvana da adaletle bakmayı öğretir. İsrâf artık lüks değil vebaldir, her lokma bir şükürdür. Zaman boş harcanmaz, çünkü her an bir fırsattır; iyilikle dolacak bir sayfa, affedecek bir gönül arar.

Kimi zaman kalbinde fırtınalar kopar. Dünya haksızdır, insanlar vefasız...

Ama bu gözlükle bakınca sabır bir boyun eğiş değil, bir dik duruştur.

Sessizlik, acizlik değil; irfanın yankısıdır.

Çünkü bilirsin:

“Zorlukla birlikte kolaylık vardır.” (İnşirah, 6)

Ve en çok da bu gözlük seni benlikten bizliğe taşır. Egonun dar penceresinden çıkıp ümmetin geniş ufku açılırsın. Komşunun açlığına kör olamaz, yetimin gözyaşına sağır kalmazsın. Kalbin sadece sana değil, insanlığa yer açar.

İslam markalı bir gözlükle bakmak, sadece görmek değildir. Görmenin ötesine geçip anlamaktır, hissetmektir, şahitlik etmektir. Bu gözlükle bakınca dünya geçici bir perde, ahiret ise sonsuz bir sahne olur ve sen o sahnede, rolünü en güzel şekilde oynamaya çalışan bir kul, bir yolcu, bir arayıcı, bir seyyah olursun...

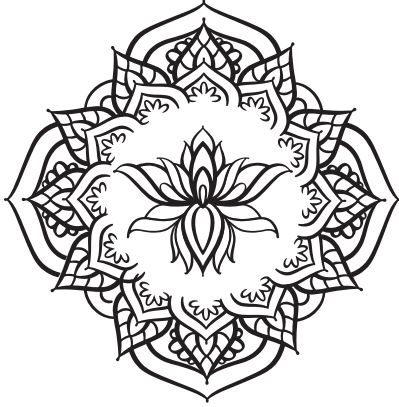
İşte o zaman hayat, karmaşık bir bilmece olmaktan çıkar. Çünkü artık hem gören gözün hem hisseden kalbin vardır.

Hayat hâlâ inişli çıkışlıdır. Acılar bitmez, haksızlıklar azalmaz belki. Ama sen, bu gözlükle baktıkça, pusulanı kaybetmezsin. Gözlerin yorsa da seni, gönlün hep aydınlıkta kalır.

Zaten şu günlerde rotamızın da ne durumda olduğu belli değil mi?

Lütfen bu gözlüğü çıkarmayalım yoksa rotamızı kaybederiz.

“Kalpler ancak Allah’ı anmakla huzur bulur.” (Ra’d, 28)

ZİKİR, DUA VE HUZUR İLİŞKİSİ

Uyumadan önce başımızı yastığa koyduğumuzda yalnızca kendimizle baş başa kalırız.

Dertlerimiz, tasalarımız, beklentilerimiz, umutlarımız için insanlardan, kurumlardan, zamandan, istemli veya istemsiz beklenti içine gireriz. Yardım talep ederiz. Yardım edebileceğini düşündüğümüz bu sınıfların tamamı aslında Allah tarafından yaratılmış olan sebeplerdir. Şöyle ki; Allah hakikati ve kudretini sebep perdesiyle örtmüştür. Ancak bunu inanan ve iman eden kullar anlar.

Aslında anne babamız, eşimiz, dostumuz, çalıştığımız kurum... Bu listeyi uzatabiliriz. Velhasıl bizim yardım talep ettiğimiz sınıflar ancak Allah'ın inayeti doğrultusunda bizlere yardım edebilir. Daha doğrusu o yardım eden el, yüce yaratıcının merhametinin tezahürüdür.

Kalbimizin mutmain olması huzura kavuşabilmemiz yüce yaratıcıyı tazim etmekle anmakla olur.

Tam bu esnada; **“Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.”** (Ra'd, 28) ayeti zihinlerimize şimşek gibi çakılmaktadır.

Gün boyu giydiğimiz roller, taşıdığımız ünvanlar, gösterdiğimiz yüzler bir bir dökülür. O an, içimizdeki asıl ses yankılanmaya

başlar. Kimileri o sesle yüzleşmemek için daha fazla gürültü arar: Daha çok dizi, daha çok telefon, daha çok sosyal medya, daha fazla... Ama ne kadar kaçarsa kaçsın, o ses susmaz. Sussa da bu kaçış, içimizdeki problemlerin dermanı değildir. Örneğin; ortada bir hastalık veya problem var ama bunu teşhis ve tespit edip doğru tedavinin uygulanması gerekmektedir.

İnsan ancak kendisine değer veren Rabb'ini anarak, ona tazim ve hürmet ederek içindeki problemleri çözer ve tabiri caizse rotasına girer. Aksi durumda rotasız bir gemi, şarampole yuvarlanması muhtemel bir araba hükmündedir.

Dünya hayatımızda bizleri üzecek, kıracak, yıpratacak, bir sürü olay cereyan etmiştir, ediyordur ve edecektir. Bu durumlarda yalnız olmadığımızı, bir yaratıcı tarafından takip edildiğimizi, her derdimizin ilahi bir kudret tarafından müdahale edilip düzeltilebileceğini veya başımıza gelen hadisatın daha kötü ve şerli olan durumlardan bizi korumak için kader planında çabaladığını düşünmemiz ve bol bol şükretmemiz gerekir. Bu şükür bize huzur getirir, ferahlama hissi oluşturur. Huzur ise dışarda değil, içeride başlar. Daha da derinleştirecek olursak: Huzur, Allah'la bağ kurmanın meyvesidir.

Peki insan Allah'la nasıl bağ kurar? Bu bağın en güçlü iki yolu zikir ve duadır.

Zikir: Kalbin Özündeki Ritmini Yakalamasıdır:

Zikir kelimesi Arapça "zıkr" kökünden gelir; hatırlamak, anmak, akılda tutmak anlamındadır.

Kur'an'da yaklaşık doğrudan ve dolaylı olarak 250'den fazla ayette zikir geçmektedir.

"Ey iman edenler, Allah'ı çok zikredin, onu sabah akşam tesbih edin..." (Ahzab, 41-42)

“Öyleyse siz, bütün zamanlarınızda beni anın, beni gündeminizden çıkarmayın ki ben de sizi her an bağışlamak ve sevap vermekle anayım...” (Bakara, 152)

“...Allah’ı namaz dışında da daima hatırlayın ki mutluluğa erişebilirsiniz.” (Cuma, 10)

“...Allah’ı anmak ve devamlı gündemde tutmak şüphesiz en büyük ibadettir...” (Ankebut, 45)

Yukarıdaki ayetler bunlardan bazılarıdır. Görüldüğü üzere Yüce Allah’ın bizlere tabiri caizse açık çeki ve vaadi mevcuttur. Beni anın ki ben de size sevap vereyim, mutlu edeyim, demektedir.

Muhabbet, Allah’ın insanların içine koyduğu mükemmel bir histir. Aslında ilahi damıtımdan geçip insanda zuhur etmektedir. Allah’a olan muhabbetimizin 1/sonsuz derecesindeki hâli insanın birbirine duyduğu muhabbettir, aşktır. Farzımuhal insanın karşı cinse duyduğu ve aşk olarak adlandırılan durumun, ne kadar farklı bir hadise olduğu herkesin malumudur.

Farzımuhal erkek bir zat, farzımuhal Ayşe, Fatma, Hatice, Eda, Sevgi isimli karşı cinsten birine şiddetli sevgi beslesin. (Tam tersini de düşünebiliriz.) Bu sevgi ona:

Her an o kişiyi düşündürür.

Onun adı bir mecliste geçtiğinde duygulanır.

Yapacağı işlerde hep o kişi eksenli faaliyet yürütür.

Sabah kalktığı anda ilk o aklına gelir.

Uyumadan önce de son olarak o aklındadır.

İsmi çokça zikreder.

Yukarıda verdiğim örnekler doğru olsa gerek, değil mi?

İşte bu düzlemde yaratılmış ve sonu olan birine bile beslediğimiz duygusal yoğunluk ve hissiyat bizi ne kadar etkiler, değil mi?